

ביצה פרק ראשון ביצה

לה א ב מוי פ"ג מק' קידוש סמך סלכ' ל' ג מוי פ"ג מלכות ממליכת הילך כ: ל' ד ה מוי פ"ט מס' מעדר עני סלכ' ס' פ"ג מלכות ממליכת סלכ' ג ולו' כ' ולו' ס' עזען (כל' ק' נ' :

- תורה או השלם
לך אמר לך שוכן
לכם ואלו ייכם:
דבריהם חכו
- לא תגעו בו ייד כי
סקול טיקל או יירה מירה
אם ברבקה אם איש לא
הייזה במשך היבול היפה
שםות יט יג
עלעל דברה:

אמר רבה מתקנה שהתקין
רבנן יוחנן בן ננא,
שהרו מקלין עוטה החושן
ללא רוחם, ביצה מותרת,
ודגדה כבשוי קדושים ור' נזאל אביה והוא רב
שבטה שמואל דאורי רבו רבו
ביביצה אסורה, ואסיקנא
לא לא קשא הא לא זל
כללו הרו הון שית קדושים,
כלומר לבני איי
שהתקין לנו רון יותון
ונא זכי לחיות מקלין
ככל הביצה אסורה. ורב
ויביא מומן אך ליבני
הביביצה אסורה, מיט' מפני
הדרדרה לר' זבון בדור השני
אלא מומן עליה בדור הראשון
בדור השלישי לר' זבון בדור השני

וַתִּתְקַלֵּךְ הָלִים בְשִׁיר. כִּי אֶنְצִין עֲלֹצִים מַיִּיל שְׁמָמוּנוֹ
וְנִתְגַּדְּלָה יְמֵינוֹ. צְבִי אֶן חָול סָלֵג קוֹרְלוֹס צִינְחוֹ גְּדוּשָׁה
יוֹסֵס וְנִטְגַּנוּ הָמָתוֹ יוֹסֵחַ וְנִצְבְּהוּ לְמַלְאָקָה קְמַנְחָה נִמְלָאָה סָכוֹחַ קְדָם
הַכָּל הַיּוֹם צְבִי אֶן צְהִיטָה שְׁמָמוֹנוֹ אֶן חָול בְּמִמְדָּה אֶן שְׁמָרוֹת

הקליגת ממי שאל שמלחין סי' קוטש צ'ר צ'ן חון
כל-מלענין נל"ס (ו' : ז' ו' ו' ס' פ')
שלו'ן צ'אנין נל' סי' קוטש מלענין כל' נך
ג'ן וקקה'ר' פ'ן וטולין קל'גלאן
ג'ני מוקפין וטולין ג'ן ח'ן ג'ן ען
ע'ז'ותת שממ'י לכת'ז'ו' עדיס מון
סמנח'ה ולמענ'ה כדר' ק'ק'יל'ו' תמא'י
או' וט'ו'ר' ח'ן י'ל'ונ' נ'ק'ל'ו' ז'מ'וקפין
לכמ'ץ וט'ק'ט'ר' עלי'ה קל'ני צ'א'ל'מ'יט'
ודרישין י'ו'ל' (ו' נ'), עלי'ה פ'א'ל'ם
כל' ק'ל'ב'ו'ן כו'ן צ'אן' ק'ל'ב'ן ק'ל'ב'
ל'ה'ל'ה' וט'ז'ין ד'ל'פ'ל'ו' ג'ן ג'ן ען
ל'ה'ל'ה' וט'ז'ין ד'ל'יכ'ם ד'ל'פ'ל'ו' ג'ן ג'ן מוקס'
ל'ה'ל'ה' ק'ל'ב'צ'ן ד'ל'יכ'ם ד'ל'פ'ל'ו'
ט'ל'ני מ'ל'י ד'ל'וי' ה'מ'ומ'ו'ר' כ'פ'ו'ל'ים
צ'ע'פ' ש'מ'צ'יל' פ'פ'ל'מו' ל'ה'ל'ה' ק'ל'ב'צ'ן
שממ'י צ'ן ק'ל'ב'צ'ן וט'ו'ל' פ'ק'מו'
צע'ו' וט'ו' ד'ק'ל'י ה'מ'ל'ע'ן נ'פ' ת'מ'י נ'ט'ח'ו'
(פ'מ'ה' ו' ו' ו' א' ו' ס' ו' ו' ד' ל' ד'ל'מ'י ע'ס'ה
ל'ד'ב'ס' וט'ו' ע'ס'ה ד'ק'ל'ב'ל'מ'א' נ'ק'ס'
ל'ל'ל'ס' ט'פ' ד'ק'ל'י ה'מ'ל'ע'ן נ'מ'מ'א'
נ'ט'ח'ו' (ג' ו' ס') ד'ל'מ'י ע'ס'ה פ'פ'מ'
ל'ע'נו'ס' כ'ל'י וט'ו' ע'ס'ה ד'ל'ס'ל'מ'ה ד'ל'�'ו'
ע'נו'ס' כ'ל'י וט' מ'פ'ט'ר' ד'ל'ש'ע'ר'לו' ק'ו'י'ו'
שממ'י וט'ו' וט'ו' ו'ס' ג'ן י'ז'ו' ע'ד'יס
י'ה'ל' מ'ל'י וט'ו' י'ה'ל' י'ה'ל' מ'ן ק'מו'פ'ין
ו'ט'ו'ר' צ'י'ל'ו' ה'ט' שממ'י וט'ק'ל'ר' ג'ל'ג'ו'ן
ו'ג'ן נ'ו'ר'ל' ד'ל'ג'ל' צ'א'ל'ן
ה'ל'ג'ו'ן צ'ר' צ'ן ע'ה'ר' צ'א'ל'ן
ו'ק'ש

כל דבר שבמנין ציריך מניין אחר להחדרו. אם ספוי רוזן גומג
מכלון דוחטן חילומין שעשין לו נון פסקה לו עד זון מהר דכי
גיגיע זומן ציריך מניין לאסמייה קה סמלס ל'ע'פ' בענער זומן דס' קרי
סכל דס'ק'ס'ה נמל לאס מסמיס צצבייל ממן מוויה וממייל' דענער
לאהנאל ענדקה ימיס לנטנש מוויה דנטנילן ואהע'פ' צאייל לאס וולג
ס'ס'ים^ו דס'ס'ה קהן און אוס זון דקלה דיזו כווניות נטנעלת ימיס וו'
זוממיין^ז (ו') זוממיין עטומקס לדבל זיס'ה נט'ג' זומט ימיס דהס מהיב'

ונמקלקלנו גנויים צפוי. ממועד סל' צין הערביים סהמלו צו סילס צן וול סקיי סבוריים צל' יכחו מעד וסיוו' חון וככזמו נמלה' סאות' וצאל' לחן טעםם דצממץ סל' שחאר הפלילו סוקדת חדת' קוווס פקרנומו סיר סל' חול ציו הומרים לפ' צרכו' זקנים חן

ונתקלקלו הלוים בש
מקבלים את העדרים אל
עירם מן המנוח ולמפני
קדש ולמר קדש א' יוחנן בן זכאי ואילך^ט
משחרב בית המקדש
ובאי שיחו מכבליין עדו
אבי והוא רב ושמו אל
אסורה אל' אמニア לך'
וاثת אמרת לי רב י' קשיא מתניתין לא קש
ורב יוסף אמר אף מטה
ויאילך ביצה אסורה צ' ^טובכל דבר שבמנין צ' ^ט
אמר רב יוסף מנא א' אמרו להם שובו ל' ^ט
במשוך הזובל מהה
^טברם רבעי היה עולמי
אחד לכל צד וו' הר' ^טהצפון
המערב ויורדן מן המורדות
רבה בר בר חנה א' ^טעלטר שוקי ירושלים בכ' ^ט
היה לו לר' אליעזר במ' ^ט

איסורת הש"ס

(ט) ל"כ נ; (ט) ג' גראם כה;
 (ט) ש"ג[ל]; (ט) סגדילן טה;
 (ט) ק"ל ותמן; (ט) ר"ה מ"ב;
 מענער צי פ"ס מ"ב[ג];
 (ט) ק"ל הילם; (ט) ק"ל ז' פָּפָן; (ט)
 סדרילס; (ט) ק"ל ז' פָּפָן; (ט)
 יהומם כמצחן; (ט) מ"ה:
 שעזין טוֹבְּקָוּנוֹן סַדְּלָעָן
 וועזין קוֹמֶת; (ט) ע"ג[ג];
 (ט) סַבָּא, (ט) סַבָּא מ"ב
 מס' נ"ר[ג]

הנחות מהר"ב
רנשبورג

א] ב ח |ו' ד"ה וنمתקלנו
וכו' ויה' חין יכולין
לפקוליג מקום פין. נ"ג ע"י
רלהצ'ן סי' ז' דף ק' נתן ריש
ע"ג צ"ה סלהלי וכו':

טומסן כדרמןין פרך
לולוח (גיטין ל' ח') בגי
ברור עברו והשלימו
מצחה רדרכם
שהה
תומך, ר' יונה ד' ל' ס' נני.
ב. לופי
היה תומיך קרב אחרון,
מכן מורה לעיר רש' של
שש דינרין. מיל' א' כ' מושב
הנה נקלקלו סבורים
שם ואמרו שיר של
זהה חמץ לא
וישו יוציא של ראש השנה
בדין חותם קרב
הה קרב חמץ לא
דלא גרע ומונדר
בעט על מון, בכבא